

Вінниця в жалобі: місто прощається з Героями Сергієм Арбузовим та Андрієм Олійником

2 години тому • Марія ЛЕХОВА • 0 • 0 • 327

- Вінницька громада 18 березня прощається з двома воїнами, які полягли в боях за Україну, — Сергієм Арбузовим та Андрієм Олійником.

Сергій Арбузов

Народився Сергій Арбузов 21 травня 1989 року у Києві, де виріс, закінчив школу та вивчився на зварювальника. У цивільному житті працював на будівництві.

Сергій Арбузов став на захист України два роки тому. Воював у лавах 35-ї окремої бригади морської піхоти імені контрадмірала Михайла Остроградського. Був старшим матросом та старшим групи.

Брав участь у боях на Херсонщині та Донеччині, зокрема поблизу таких населених пунктів як Кринки, Курахове, Покровськ. За проявленні сміливість та самовідданість був нагороджений орденом «За мужність» третього ступеня, відзнакою «За штурм» та відомчою медаллю Міністерства оборони України «За поранення».

«Він був найкращим – так про Сергія говорять його командири та побратими. Кажуть, що він нічого не боявся та допомагав іншим переборювати страхи та разом йти вперед», – розповідає брат полеглого воїна Вячеслав.

Загинув воїн 9 березня під селом Новоандріївка Волноваського району. Йому навечно залишилося 35 років.

«Та можна сказати, що лише у війську Сергій знайшов своє справжнє покликання. Йому було важливо виборювати незалежність України на передовій, тож навіть, коли запропонували піти на навчання сержантів — відмовився. Всі питання, пов'язані з військовою кар'єрою, з якою волів пов'язати подальше життя, відтермінував на потім... Мріяв також після Перемоги оселитися поблизу мене у Вінниці. Адже після смерті батьків із родини залишились тільки ми вдвох... Сергію подобалось наше затишне місто, хотів створити тут сім'ю, рости дітей...»

Прощання

Церемонія прощання з Сергієм Арбузовим розпочнеться сьогодні о 12.30 у стінах Спасо-Преображенського кафедрального собору. Поховають воїна близько 13.00 на Алеї Слави Сабарівського кладовища.

Андрій Олійник

Народився Андрій Олійник 14 березня 1998 року у Вінниці в багатодітній родині, де у нього були старші брат та сестричка. По закінченні ліцею №26 здобув освіту у Вінницькому фаховому коледжі будівництва, архітектури та дизайну КНУБА. До повномасштабного вторгнення працював у КП «Вінницяоблводоканал».

«Андрій був веселої та легкої вдачі. Понад усе цінував сімейний затишок, любив рідних та близьких, — каже дружина брата загиблого воїна Оксана. — Любив проводити час із друзями на природі та був фанатом комп'ютерних ігор. Мріяв по завершенні війни відправитись у подорож...»

Андрій Олійник мобілізувався до Збройних сил України на початку повномасштабного російського вторгнення. Разом із побратимами 59 окремої мотопіхотної бригади імені Якова Гандзюка брав участь у військових діях на Херсонщині та Донеччині. Був старшим солдатом. Свій останній бій оборонець прийняв торік 18 лютого на авдіївському напрямку поблизу села Первомайське. Йому було 25 років.

«На долю Андрія припали найгарячіші протистояння з ворогом на Донеччині. Не ховався за спинами та не перекладав відповідальність на інших, за що отримав від командування бригади низку грамот та подяк. Але його ніби Бог беріг, виводячи неушкодженим із багатьох боїв. Аж до останнього... Після нього понад рік вважався зниклим безвісти. І лише нещодавно — у день народження Андрія надійшло підтвердження про його загибель», — [розповідають](#) рідні полеглого Героя.

Прощання

Церемонія прощання з Андрієм Олійником відбудеться о 14.00 — у стінах Спасо-Преображенського кафедрального собору та о 15:00 — за адресою: вул. Хмельницьке шосе, 51. Поховають воїна о 15.50 на Алеї Слави Сабарівського кладовища.

Щирі співчуття рідним та близьким. Вічна пам'ять та слава Героям!